

Bóg i człowiek w w poezji Bolesława Leśmiana

Wiersz Bolesława Leśmiana *Rok nieistnienia* mówi o śmierci powszechnej, została ona sprowadzona do tego, co jednostkowe i niepowtarzalne. Pierwsze wersy utworu przynoszą zapowiedź śmierci: „nadchodzi rok nieistnienia, nadchodzi straszne bezkwiecie”. W kolejnych wersach śmierć dzieje się na naszych oczach. Poeta konsekwentnie splata umieranie z erotyką. Wskazuje jednocześnie na nierozzerwalność tych pojęć. Kochający pragnie wiedzieć, czy jego miłość wciąż jest odwzajemniona i dostaje odpowiedź twierdzącą. Śmierć nie stanowi przeszkody dla uczucia, wręcz przeciwnie, jest jedną z możliwości sprawdzenia jej trwałości. Śmierć uczyć ma także pojęcia tęsknoty, wywołując wzruszenie i, paradoksalnie, wzmacniać miłość. Pierwszy wers końcowej strofy jest poetyckim mottem, swoistą wskazówką życia, według której jedyną wartością będącą sensem życia jest miłość. Śmierć kończy jedynie fizyczne istnienie ciała, nie jest jednak momentem krańcowym miłości i szczęścia. Choć zmarłemu odebrano możliwość widzenia świata, wciąż potrafi czuć, a tym samym kochać.

W tekście pojawiły się neologizmy, które nadają utworowi charakter ludowy („samoścąc”, „zagrobna”).

Wiersz Bolesława Leśmiana *Dwoje ludzieńków*

sposób ukazania historii zakochanych

- perspektywa narratora (zewnątrzna)
- ballada jako forma literacka (utwór inspirowany twórczością ludową)

charakterystyka natury (przestrzeni spotkania kochanków)

- ogród jako miejsce pierwszego wyznania miłości przez bohaterów, ich schadzki
- natura jako tło historii dwojga ludzieńków
- typowość, sielankowość przestrzeni (jawor jako jeden z typowych elementów polskiej poezji ludowej)

charakterystyka bohaterów

- para anonimowych ludzi (ludzieńki)
- zakochani, którzy nie mogą być razem („rozłączeni”)
- zakochani cierpiący z powodu niemożności zaznania miłości
- zakochani, którzy nie mogą przeżyć rozkoszy

koncepcja miłości

- miłość jako źródło cierpienia i samotności
- niemożność zrealizowania miłości zarówno w świecie doczesnym, jak i po śmierci (miłość niespełniona)
- miłość duchowa (bezgrzeszna)
- pragnienie zaznania miłości pozwala przekroczyć granicę życia i śmierci